

7Б - БЕЛ – 26.05.20г. – 29.05.20г.

26.05.20г. Поправка на класна работа

- 1. Анализират се допуснатите грешки.**
- 2. Отработват се задачите, които затрудняват учениците и се изясняват пропуските в учебния материал.**

27.05.20г. Редактиране на текст

- 1. Припомнят се видовете грешки, които могат да бъдат допуснати в тестовия вариант на изпита.**
 - 2. Отработва се един текст като примерен вариант от всички със засичане на време**
 - 3. Всеки един ученик самостоятелно отработва редактиране на текст .**
- **Текстът е предоставен от учителя в платформата за обучение**

28.05.20г. „По жътва” – работа върху художествени похвати

- 1. Припомнят се художествени средства и похвати в художествен текст**
- Работят се тестови задачи в помагалото на В. Чернева**

29.05.20г. Тълкуване на цитат

- 1. Ако цитатът е цяло изречение:**

а/ от коя композиционна част е; на коя творба / задължително жанра/ и от кой автор е;

б/ какво художествено средство или какъв похват е цитатът;

в/ чии са думите и какво изразява чрез тях авторът

Пример: Запишете в текст от 3-4 изречения какви са внушенията на цитата от повестта „Немили – недраги”: „Бедни, бедни Македонски, защо не умря при Гредетин?”

Думите „Бедни, бедни Македонски, защо не умря при Гредетин?” са епизодът на повестта „Немили-недраги”, написана от Иван Вазов. Това е реторичен въпрос, чрез който повествователят изказва съчувствие към героя, който е жертвал живота си за свободата на родината си, но вместо признание е принуден да търпи унижения в свободна България. Цитатът е и упрек към съвременниците, които не зачитат и не признават героите.

2. Ако цитатът е част от изречение:

а/ какво представлява цитатът като художествено средство;

б/ какво представя / описва авторът с цитираните думи;

в/ какво се изразява чрез думите

Пример: Запишете в текст от 3-4 изречения какви са внушенията на цитата от разказа „Една българка”: „спеше и манастирът, глух и пустинен”

Написан от Иван Вазов, разказът „Една българка” представя героичното поведение на една обикновена селска жена, която изминава дългия път на доброто, за да спаси оцелял Ботев четник. За него тя търси спасение в манастира, когато авторът описва чрез метафора-„спеше и манастирът, глух и пустинен”. Метафорите в инверсия „глух” и „пустинен” внушават бездушието и егоизма, които ще срещне там селянката. В божия храм властва страхът, а родолюбието е отстъпило място на мисълта за себепасението.